

velfsom den deraf i § 2 særlikt til Pensionstillæg bevilgede Sum af 211,000 Rb., angiver den Grændse, udover hvilken Bevillingsmagten ubetinget ikke har villet gaae, og Finantsministeriet maatte derfor have nægtet at foretage noget Skridt i Anledning af det her omhandlede Anbragende, hvis dets Opfyldelse havde været betinget af en ud over hine og særlikt det sidstnævnte Beløb gaaende Bevilling. Men dette er ikke Tilfældet, idet Pensionstillægene til de hidtil og fremdeles uansatte Embedsmænd vilde kunne fortsættes i hvert Fald i 10, efter al Sandsynlighed i 11 og muligviis endog saa i 12 Maaneder udover de første 3 Aar efter Enhvers Afstedigelse, uden at der i det Hele vilde medgaae mere end 211,000 Rb.

Til samtlige Tillæg for 3 Aar — deri ogsaa indbefattet de mindre Beløb, der som ovenfor bemærket endnu vilde blive at udbetale i den nærmeste Fremtid — vil der nemlig kun medgaae i det Høieste 159,860 Rb. (naar der i Anmærkningerne til Finantslovsforslaget er anført 160,000 Rb. indtil 31te Marts 1868 og 1,000 Rb. for 1868—69, hidrører Forskjellen deels fra Afrunding, deels fra, at hiin Opgjørelse er foretagen for flere Maaneder siden og altsaa i noget større Omfang end nu var blot kalkulatorist); men paa Forslaget til Lov om Tillægsbevilling for indværende Finantsaar agter Finantsministeriet i Overensstemmelse med en tilsvarende ved Tillægsbevillingsloven for 1866—67 givne Bevilling at søge den fornødne Bemhndigelse til af denne Konto at udrede analogist bestemte Tillæg for de i afvigte Mai Maaned af Regjeringen i Slesvig affatte Præster, hvortil i det Hele for de 3 første Aar vilde medgaae omtrent 5000 Rb. og under Forudsætning af, at denne Bevilling erholdes, vilde der altsaa til 3-aarige Pensionstillæg være dels udbetalt, dels disponeret over ialt 165,000 Rb., saa at af de 211,000 Rb. vilde 46,000 være ubenyttede.

Denne Besparelse hidrører ikke fra, at de 211,000 Rb. vare for rundelig anslaaede ligeoverfor selve Lovens Bestemmelser om de enkelte Tillægs Størrelse og Varighed, og heller ikke fra, at Gjenansættelse i Embeder har fundet Sted i synderlig større Omfang end det, hvorpaa der med nogen Næmhelighed kunde gjøres Regning, men derimod fra den Maade, hvorpaa Finantsministeriet i en bestemt Retning, hvorom Loven ingen positive Bestemmelser indeholder, har maattet anvende Loven for at forhindre, at de 211,000 Rb. bleve opbrugte før Udløbet af de 3 Aar, hvilket maatte ansees for meget lidet ønskeligt. Dette til Finantsministeriets Afgjørelse overladte Fortøllningsspørgsmaal var, om enten det bevilgede Tillæg var at betragte som en midlertidig (indtil 3-aarig) Forhøielse af Pensionen paa samme Maade, som Pensionens Lovens Vartpenge ere en 5-aarig Forhøielse af den, eller om Tillæget maatte ansees for en særskilt midlertidig Understøttelse ved Siden af Pensionen, der vel, hvad Størrelsen angaaer, var bestemt i et vist Procentforhold til Pensionen, men iøvrigt aldeles uafhængig af denne og de for den i Pensionens Lov fastsatte Regler. Sees der hen til det hele Indhold og Udtrykkene i Lovens § 2 samt dens Forhold til Regjeringens Forslag om Vartpenge, kan det ikke negtes, at særdeles Meget taler for det førstnævnte Alternativ; men da Følgen af at vælge dette med absolut Sikkerhed kunde sees at ville blive den, at de 211,000 Rb. opbrugtes før Udløbet af de 3 Aar, og da Loven i alt Fald gjorde det muligt at vælge det andet Alternativ, meente Finantsministeriet at maatte foretrække dette, saameget mere som den fremsthyndede Udtømmelse af Bevillingen i Virkeligheden vilde være gaaet ud over de uheldigt stillede Pensionister, der til den Tid endnu ikke vilde være komne i ny Virksomhed. Den praktiske Virkning af Valget mellem de anførte Alternativer viser sig i to Classer af Tilfælde, der hver for sig har medført en betydelig Mindreudgift, nemlig deels ved Pensionisternes Gjenansættelse i nyt Embede, dels ved deres midlertidige Konstitution i saadanne eller Udtagelse i mindre Bestillinger. For de førstnævnte Tilfælde indeholder Pensionens Lov den Bestemmelse, at Pensionen nedsættes saameget, som Halvdelen af den nye Embedsindtægt udgjør, dog saaledes at derved ikke kan bevares en større samlet Indtægt end Beløbet af den forrige